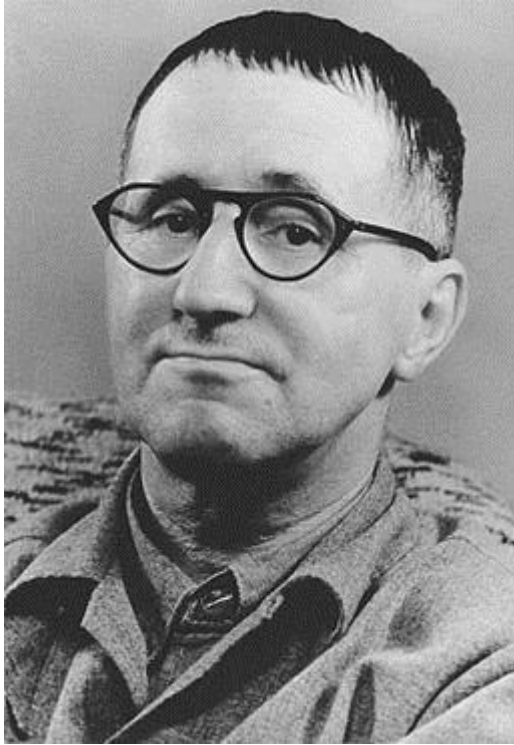

Literaire bijlage bij Mijn weekblad

Bertolt Brecht (1898-1956)

De legende van de dode soldaat

Toen d'oorlog in het vierde jaar
geen uitzicht op de vrede bood,
zei de soldaat "Nu is het klaar"
en stierf de heldendood.

De keizer zei: "Dit geeft geen pas,
Dat men die man versloeg."

Dat zijn soldaat gestorven was,
het scheen hem nog te vroeg.

De zomer trok over de graven heen
en de soldaat sliep door.

Maar middenin de nacht verscheen
een dokterscomité ervoor.

Toen trok dat comité doktoren
naar de begraafplaats uit
en groef met spaden naar behoren
het lijk van de soldaat eruit.

De dokter heeft hem toen bekeken
en wat nog restte laat zich raden.
Het is de dokter toen gebleken
dat hij elektrisch was geladen.

Ze namen de soldaat toen mee.
Nooit was de nacht zo mooi misschien.

Men kon als men de helm niet droeg
de sterren van de Heimat zien.

Ze goten maar wat brandewijn
in zijn verrotte lijf
en hingen twee zusters aan z'n zij
en half ontbloot een wijf.

Dat hij zou stinken laat zich raaien.
Dus komt een paap naar voren hinken
die met een wierookvat gaat zwaaien
zodat hij niet kan stinken.

Vooraan muziek met hoempapa,
die klinkt hier vlot in 't rond.
En de soldaat gehoorzaamt dra
en loopt zijn benen uit zijn kont.

En broederlijk wordt hij omarmd
door twee verplegers die 't
voorkomen dat hij valt in drek.
Dat ziet men liever niet.

Zijn doodshemd heeft men toen geverfd
met kleuren zwart-wit-rood
en droegen 't voor hem uit; men zag
de drek niet meer zo bloot.

Een heer in rok schreed ook vooraan
met een gezwollen borst.
Als Duitse man wil je daar staan
voor vaderland en vorst.

Ze trokken met hun hoempapa
de straten door, het klonk enorm.
En de soldaat hen achterna,
een sneeuwvlok in de storm.

De katten en de honden vrezin
en de marmotten doet het pijn:
het zint ze niet om Frans te wezen.
Dat zou een schande zijn.

En als ze door de dorpen gaan
kijkt elke vrouw hen na.
De bomen buigen. Er scheen een maan
en elkeen riep hoera.

Met hoempapa en "zo die gaat"
met vrouw en kind en paap
en in het midden die soldaat
als een bezopen aap.

En als hij door de dorpen gaat
kijkt er geen mens hem na
door 'n menigte die rond hem staat
met hoempa en hoera.

Zo velen hebben daar gedanst
dat niemand echt hem zag.
Je kon hem slechts van boven zien
wanneer je bij de sterren lag.

De sterren zijn er niet altijd.
Eens komt het morgenrood,
Maar de soldaat, als hem geleerd was,
vertolkt zijn heldendood.

Bertolt Brecht